

Publicerad 2009-04-20 09:11 av Junitvillingen

Under eviga stjärnor

Med dröjande

steg

ett försiktigt

leénde

blicken som

söker svar

och

som rymmer

så mycket värme

närmar du

dig

min längtan

mina drömmar

men även

mina blå tårar

all min

ångest

och min sorg

Du hade kunnat

gå

vända om

släppa taget

men

du gav inte upp

du trodde

på morgondagen

på ett vi

ett oss

Med en ängels tålamod

och ett

litet steg

i taget

har du fått mig

att våga

närma mig

livet

glädjen

och din sanna kärlek

När så

din andning
möter min
när mina ögon
kan ge svar
det är då
som jag äntligen
låter
spetsen
falla...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Junitvillingen med Poeter.se id #27818 innehar upphovsrätten